

Barcelona homenatja Lluís Duch, el savi que feia la religió respectable

Dij, 10/01/2019 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) Càlid homenatge a l'antropòleg **Lluís Duch**. Fins a setze veus van recordar aquest dimecres al vespre el monjo de Montserrat com a “savi que va emparaular el món”. Amb aquest títol Fragmenta va publicar una [obra d'homenatge](#) pels seus 75 anys i aquest dimecres al vespre la sala Oriol Bohigas de l'Ateneu Barcelonès ha posat de nou paraules al llegat ètic i humanístic d'aquest benedictí.

Els parlaments van evocar estima i admiració personal i intel·lectual pel monjo de Montserrat. I també van expressar agraïment per haver rebut tant per part de Lluís Duch, així com la responsabilitat d'haver-ho de retornar a la societat. El periodista **Josep Puigbó** va conduir l'acte i **Jordi Jiménez Guirao**, ponent de la Secció de Filosofia de l'Ateneu Barcelonès, en va fer la presentació. Puigbó va recordar [l'entrevista amb en Lluís Duch](#), al programa Savis de TV3, com “una de les converses més difícils de fer”; i va elogiar “la seva capacitat d'argumentar i de síntesi”.

Persona erudita i humil

“Persona afable, carismàtica i d'una sorprenent humilitat”, va apuntar **Víctor Obiols** recordant Duch. Aquest poeta i músic va demanar a l'Editorial Fragmenta la publicació de l'Opera Òmnia de Duch. L'obra del pensador suma més de cinquanta llibres i opuscles i més de tres-cents articles i col·laboracions en obres col·lectives.

L'editor d'aquest segell que ha publicat [diversos títols de Duch](#), **Ignasi Moreta**, ha recollit la proposta. Moreta ha expressat la sorpresa de “com captiva un autor tan auster”. Ha posat com a exemple la brevetat d'alguns textos, de vint i trenta pàgines. I ha situat el valor d'aquest monjo de Montserrat en haver-se consagrat

també a la reflexió: “És un model que dona respectabilitat a la religió”. Moreta ha conclòs: “Se'ns ha mort algú que representa una forma molt particular d'entendre el sacerdocí i deixa un buit molt difícil d'omplir”.

L'escriptor **Joan Carles Mèlich** ha recordat que “per a Lluís Duch l'imprescriptible cristià és l'ètica, no la moral”. I que en aquesta diferència hi ha “una de les claus hermenèutiques per entendre el cristianisme”. És a dir, “una religió que no només posa l'accent a la llei sinó en la història”. I ha subratllat “l'ara i aquí” de la resposta cristiana, que té cura de l'altre. En aquest marc, ha recordat que “Duch subratllava la desobediència correcta”, la del bon samarità.

L'actualitat de Déu

De com Duch defensava que no hi ha mística sense ètica també en va parlar **Miquel Seguró**, professor de filosofia a la URL. El doctor en filosofia de la UdG **Elies Ferrer**, autor d'una tesi sobre Lluís Duch, va referir-se a la “percepció del que és perifèric” com una constant d'aquest pensador. I també va recordar com parlava, com a nucli central del seu missatge, sobre “la perenne actualitat de Déu”.

El monjo **Manel Gasch** va parlar en tant que germà de Duch al monestir de Montserrat. “El pare Duch va viure la seva opció monàstica centrat en cercar Déu de veritat”, va afirmar. I va guanyar-se la complicitat del públic afirmant que “Duch era persona de poques converses inútils; li havies de tocar la tecla de la conversa interessant, intel·lectual”. També va assenyalar la seva intuïció quan va dir fa uns anys que es preparava un escenari propici als populismes.

L'admiració pel mestre

Des de l'experiència de doctorand a la Facultat de Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona, **Susanna Arias** va ser alumna de Duch, va aportar emotivitat a l'acte. El va descriure com a “home extremadament generós i compromès” i en va destacar la manca de prejudicis i de vanitat i la seva “perenne curiositat” i humilitat. “Per a ell la religió era també potència crítica”, va dir Arias.

També en l'àmbit universitari, el professor de teoria de la comunicació a la UAB, **Albert Chillón**, va expressar cap a aquest monjo amb qui ha compartit 22 anys d'amistat, el seu “enorme agraïment com a mestre”. Ell va explicar com s'hi havia atansat, en una visita a Montserrat, des de l'admiració: “Aquest savi que m'havia fascinat es va mostrar sincerament cordial i sensible”.

La professora de filosofia a la URL **Anna Pagès** va recordar Duch des de la perspectiva de “la paraula en femení”. I va encoratjar el públic, tal com ho faria el pensador, a resistir-se a una “llengua logocèntrica” per garantir la memòria i la transmissió: “Lluís Duch ens recorda la responsabilitat de tots plegats d'iniciar una recuperació del llenguatge”, va dir.

El filòsof **Francesc Torralba** va compartir “l'experiència d'orfendat” -d'**Edith Stein** sobre el seu mestre **Edmund Husserl**- que genera la mort del mestre. I va destacar que “Lluís Duch desenvolupa una antropologia de la complementarietat”, i que ho fa des d'una “visió mediterrània”, malgrat la influència del pensament alemany en la seva formació i trajectòria. Davant d'un “desig” que no és possible “sadollar”, va dir, “Duch troba la plenitud en Déu”.

I la catedràtica de filologia romànica a la UPF, **Victoria Cirlot**, que també va mantenir relació acadèmica amb Duch, va llegir un text escrit el mateix dia que [morí aquest pensador](#), dissabte 10 de novembre.

Erudit amb mètode

El catedràtic de filologia grega a la UB **Jaume Pòrtulas** -coeditor amb Duch del *Diccionario de las mitologías* (Destino)- va subratllar la preocupació pel mètode i també “la severitat davant de corrents ideològics com el gnosticisme” que mostrava aquest pensador.

L'acte també va comptar amb la intervenció de la directora del CCCB, **Judit Carrera**, que va apuntar “les idees força” que la institució que representa ha rebut de l'intel·lectual. Des de l'ambigüitat de la puresa, objecte d'una de les seves intervencions al CCCB, fins al fonament de l'educació per tal de garantir la transmissió dels valors.

La tasca ingent que Duch va desenvolupar com a traductor la va recollir el catedràtic d'estètica a la UPF **Amador Vega**. “Lluís Duch diu que la seva cristologia és Martí Luter”, va recordar com a exemple de la seva heterodòxia. I del catàleg d'autors imprescindibles de l'intel·lectual homenatjat, va escollir el poeta austríac **Raine Maria Rilke**. Els seus versos, va dir, són presents en tots els llibres de Duch. Vega va triar per al públic els que millor resumeixen el pensament del monjo benedictí homenatjat: “Benaurats els qui creuen que, darrera de tots els llenguatges, hi ha l'inefable”.